

[Statsministeren.]

del uklarhed med hensyn til devalueringens virkninger på en række områder, men det underer mig, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil forsøge at skabe det indtryk — iøvrigt med det ærede medlem hr. Viggo Starcke under armen —, at regeringen var fuldstændig uvidende om, at der kunne fremkaldes prismæssige virkninger også for andre varer end dollarvarer. I den udtalelse, jeg fremsatte allerede søndag aften om devalueringen, hedder det bl. a.:

„De prismæssige virkninger herhjemme vil være afhængige af den udvikling, der efterhånden finder sted på verdensmarkedet. I første omgang vil kun den andel af Danmarks import, der betales med dollar og anden hård valuta, ca. 30 pct., blive direkte påvirket. Begrænsede virkninger på importpriserne fra andre lande vil dog efterhånden kunne ventes, men samtidig vil de tendenser til prisnedgang, der har været mærkbare på visse områder, forhåbentlig fortsætte.“

Denne udtalelse synes jeg godt, jeg kan stå ved i dag. Den udelukkede jo ikke, at andre priser end dollarpriserne ville stige, men den pegede også på, at prisnedgang, og her var først og fremmest tænkt på dollarpriserne, kunne finde sted. Også på dette sidste område synes udviklingen at ville give mig ret. Netop i den sidste tid er priserne på metaller begyndt at vise en vigende tendens i USA, og dette vil få virkning også for de prisstigninger, som fandt sted udenfor dollarområdet umiddelbart efter devalueringen.

I den tale, finansministeren holdt i radioen mandag aften, fremhævede han tilsvarende synspunkter og tilføjede netop, at det i øjeblikket ville være svært at sige noget om, hvorledes udviklingen ville blive på længere sigt, men at priserne alt i alt over en længere tilpasningsperiode ville nå et niveau, der ligger noget højere end i dag. Her blev altså netop peget på den justilpasning, som i øjeblikket er ved at finde sted. Til gengæld vendte finansministeren sig skarpt mod de fantasital, som umiddelbart efter devalueringen af den konservative og den kommunistiske presse og af konservative repræsentanter blev anvendt i en agitation, der kun kunne have pris- og vareindkøbspanik som virkning, hvis den ikke var blevet imødegået.

Det har været lidt vanskeligt at få rede på, hvilken stilling de partier, som ikke kunne følge regeringen i denne sag, ville have indtaget. Jeg skal ikke fordybe mig i det ærede medlem hr. Viggo Starckes udtalelser, hvor han på den ene side i voldsomme vendinger søger at beskrive devalueringens ulykker og dernæst indrømmer, at den „frigivelse af kronen“, som retsforbundet går ind for, antagelig ville have ført til en endnu stærkere devaluering.

Mere interessant er det at konstatere, at de konservative nu øjensynligt efter lange overvejelser er nået til, at man kun burde have gået halvvejen, med den begrundelse, at man så ville have delt byrderne ligeligt mellem producenter og forbrugere, en påstand, som iøvrigt trænger til en lidt nærmere forklaring. Mon det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ikke snarere skulle tænke lidt over, hvad der ville være sket, hvis vi havde nøjedes med en halvvejsløsning? Jeg skal foreløbig se bort fra det uheldige i, at Danmark — modsat vore nordiske brødrelande — var standset på halvvejen. Men vil de konservative benægte, at en sådan stillingtagen ville have skabt uro, usikkerhed og fortsat diskussion om kronens stilling, ja, have skabt mistillid til vor valuta? Den ville uvægerlig have fremkaldt en spekulation, som kunne have bragt os i nye tvangssituationer? Har de konservative slet ikke tænkt på den ulykke, det ville have været for landets økonomi, om det konservative standpunkt havde ført til en sådan udvikling? Tror da de konservative for alvor, at den skitserede halvvejsløsning ville være tilstrækkelig til at give et virkelig vægtigt bidrag til løsningen af vort valutaproblem, specielt overfor de „hårde“ valutaer? Fra konservativ side er der rejst tvivl om, i hvor høj grad den nu foretagne devaluering ville kunne stimulere vor dollareksport. Ja, men hvordan kan man da tro, at en mindre devaluering kunne have klaret dette problem? Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremhæver nu, at den foretagne devaluering må bidrage til at gøre den vesteuropæiske handel mere fri, og jeg kan give ham ret i, at dette må være tilfældet, men hvordan ville vi have stået, hvis vi ikke på linie med vore nabolande havde fulgt sterling? Ville forlængede og måske skærpede restriktioner da ikke være blevet resultatet? Der synes virkelig at være en helt uforståelig modsætning mellem det konservative syn på regeringens valutapolitik og på dens handelspolitik.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft følte sig særlig kaldet til at tale sparerne sag og til at beskytte „den store og brede mellemstand“. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har allerede påpeget hulheden i hele denne agitation. Naturligvis bør ingen bestride, at både sparerne og ikke alene